

Remissvar avseende betänkandet Nya befogenheter på konsumentskyddsområdet (SOU 2019:12)

PTS uppdrag

Post- och telestyrelsen (PTS) har enligt 1§ förordningen (2007:951) med instruktion för Post- och telestyrelsen ett samlat ansvar inom postområdet och området för elektronisk kommunikation.

Med utgångspunkt från myndighetens verksamhetsområden har PTS synpunkter på utredningens förslag om att en internetleverantör ska vara skyldig att ta in ett varningsmeddelande på uppmaning av vissa angivna myndigheter. PTS anser även att det i det kommande lagstiftningsarbetet bör tydliggöras att myndigheterna med stöd av de föreslagna bestämmelserna om uppgiftsskyldighet inte kan begära in uppgifter som omfattas av tystnadsplikt enligt LEK, utöver vad som följer av 6 kap. 22 § LEK. Därutöver har PTS inga synpunkter på utredningens förslag.

Skyldighet för internetleverantörer att ta in ett varningsmeddelande

Utredningen anför att varningsmeddelanden är klart mindre ingripande än övriga metoder för blockering av information på internet. Som PTS har framfört i remissvaret avseende betänkandet *En omreglerad spelmarknad (SOU 2017:30)* kan varningsmeddelanden visserligen anses vara ett lindrigare ingrepp än blockering men en sådan åtgärd kräver ändå att operatörerna ska övervaka användarnas trafik och på något vis upprätta egna varningsmeddelanden i trafiken. Från internetleverantörens sida innebär detta ingen större skillnad mot

Post- och telestyrelsen

att blockera en sida. Att upprätta ett varningsmeddelande är vidare en minst lika tekniskt komplicerad lösning som blockering av kommunikation till vissa IP-adresser och domännamn.

För att möjliggöra upprättande av varningsmeddelande krävs sannolikt icke försumbara investeringar av Sveriges samtliga internetleverantörer. För de mindre leverantörerna kommer detta krav bli särskilt ekonomiskt kännbart. Mot bakgrund av att en internetleverantör endast ska uppmanas att ta in ett varningsmeddelande när inga andra effektiva medel står till buds framstår kostnaderna för att ta fram en teknisk lösning för varningsmeddelanden som oproportionerliga.

Med utgångspunkt från myndighetens verksamhetsområde avstyrker PTS utredningens förslag om att en internetleverantör ska vara skyldig att ta in ett varningsmeddelande som visas i samband med besök på vissa webbsidor.

Upplysningsskyldigheten och 6 kap. 22 § LEK

PTS delar utredningens bedömning att Finansinspektionen, konsumentombudsmannen och Läkemedelsverket endast ska kunna begära uppgifter om abonnemang från den som tillhandahåller ett elektroniskt kommunikationsnät eller en elektronisk kommunikationstjänst och att det därmed inte är möjligt för myndigheterna att begära ut övriga uppgifter som omfattas av tystnadsplikten enligt 6 kap. 20 § LEK. PTS noterar att utredningen i samband med bestämmelserna om uppgiftsskyldighet talar om att eventuell tystnadsplikt endast ska beaktas inom ramen för en proportionalitetsbedömning. Av författningskommentaren till bestämmelsen om uppgiftsskyldighet i 42 § lag om ändring i marknadsföringslagen (2008:486) framgår att tystnadsplikt enligt LEK kan medföra att konsumentombudsmannen bör avstå från att begära in handlingar. PTS anser att det finns en risk att detta skulle kunna tolkas som att myndigheterna med stöd av de föreslagna bestämmelserna om uppgiftsskyldighet har rätt att, i större omfattning än vad som framgår av 6 kap. 22 §, få in uppgifter som omfattas av tystnadsplikt enligt LEK. PTS anser därför att det i det kommande lagstiftningsarbetet bör tydliggöras att myndigheterna med stöd av bestämmelserna om uppgiftsskyldighet inte kan begära in uppgifter som omfattas av tystnadsplikt enligt LEK, utöver vad som följer av 6 kap. 22 § LEK.

Detta yttrande har beslutats av divisionschefen Catarina Wretman. I ärendets slutliga handläggning har även chefjuristen Karolina Asp, t.f. avdelningschefen Patrik Bystedt, t.f. avdelningschefen Peter Ekstedt samt juristen Isabelle Westerlund (föredragande) deltagit.

